

תחמוני

תרומה תשף בס"ד יהושע גליק

איתא במנחות שסתם שור, שווה 100 זוז—גם
איתא שם ששה שווה 4 זוז, נמצא הגונב שור
וטבחו ורוצה לשלם בשיים—משלם 125
שיים [500=4*125 זוז]

וכרוב אחד מקצה מזה

כרובים נזכרו בתורה לראשונה בפרשת
בראשית וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים.
מפרשה זאת מוכח שיש להם כנפיים. ביחזקאל
10 נקראו החיות [אשר הוזכרו תארם בריש
יחזקאל] בשם כרובים. אבל מסתבר שכרובים
הוא שם הכולל למקום אשר עליו "רכב" [דוק
כמו כבש כשב] "יושב הכרובים" [ששה
פעמים בנ"ך פעם אחת בתהלים] גם משה
רבינו אומר: רכב שמים, בעזרך. נמצא
הכרובים בקדשי הקדשים מסמלים שכאן הו
ה השכינה. כאילו "רכב" ממקום רחוק, ובא
לשכון to rest במקום הזה. דוגמה איש נכבד
ועשיר [כגון japan billionaire שבא לגור
בא usa והולך ממקום למקום ומעיר לעיר עד
שמחליט לקבוע דירתו באיזה עיירה שנראית
יפה בעיניו—כמה יתגאו וישמחו בני אותה
העיירה! כמה יעלה שווי real estate בגלל
זה!] כן הדבר במשכן אשר שכן ד' בין שני
הכרובים ומשם דיבר אל משה.

סמוך לגן עדן היו כרובים ולהט חרב
המתהפכת. להגיד שאין כניסה no entry
למקום השכינה, וזה בגלל החטא. אבל במשכן

ד' שיש כפרת=כפרה על חטא [אין לתרגם
כפרת=כסוי, שהרי לא מצינו שו ם מקום
בתנ"ך שרש כ פ ר בהוראת "כסוי" כגון איש
כי יכרה בור ולא יכפרנו....] רק ל ע ו ל ם
היא לשון כפרה=סליחה על אדם שחטא
לבוראו או לחבירו [אכפרה פניו... ויכפר על
בני ישראל] וקראו לכסוי הארון "כפרת" מכיון
שעליו עומדים הכרובים [מקשה], וא"א
שתשרה שכינה כשאין כפרה.

מכיון שהכרובים מסמלים דבר גדול כזה, ע"כ
נבחרו גם להיות מצויירים על יריעות המשכן
ועל הפרכת [עיין בהמשך הפרשה] וכן בבניין
שלמה היו מחוקקים בכותל [מלכים 1 6 29]

יחזקאל ראה מראה נורא מאד: שהשכינה
נמצאת כעת לבבל. כלומר היא נסעה ממקדש
וחנתה בבבל. וזה תיאור נורא: כי מקום
השכינה היא במקום אשר גרים שם רוב בניין
ובניין [או חלק נכבד] מכלל ישראל [וכמובן
שזה נכון אף כיום הזה]

עניין חדש

זהב כסף נחשת תכלת ארגמן תולעת שני שש
ועזים. במקרא הזה נזכרים כל מיני גוונים
שונים. חלק מיופי המשכן שהיה בה כל מיני
גוונים colors ואלו הם gold silver brown
blue purple red white black שים לב
שש=פשתן מלובן היטב. ושערות העזים
שחורות הן. מעניין הדבר, שהרבה colors אין
להם שם מיוחד, רק נקראו של שם החפץ שיש

בשביל שהיה מחלביהן. נמצא עיקר הקרבן היא
הדשן [שמן] שנעשה אח"כ לדשן [אפר]...

ונראה שיש צורה מיוחדת לאפר שנתהוה
מקרבנות שמינים---ובגלל צורתו המיוחדת יש
לו גם שם מיוחד

איזה חפצים של המשכן היו בשימוש עד חורבן
בית ראשון? [כלומר 890 שנה!!!] ומעולם לא
נפסק שמושם [כלומר כל הזמן הנ"ל השתמשו
בחפץ הנ"ל]

משנכנס אדר מרבין בשמחה

איזה תנא ידע את כל המגלה על פה?

להם אותו הגוון [דוגמה orange] וכן gold
משמש לחומר "זהב" ולגוון של זהב

מי שנכנס ל פ נ י ם ראה את colorful
יריעות—אבל בחוץ נראה רק יריעות
השחורות, שהרי הקפידה התורה שיהו ארוכות
ורחבות יותר מיריעות המשכן—למען כסותו.
[עורות תחשים ועורות אלים הם רק מ ל מ ע ל
ה ואינם יורדות על הכותל ובכל מקום נקראו
"מכסה" ונראה שבאו רק ל ה ג י ן על יריעות
העזים והמשכן שלא יתקלקלו מחמת השמש
והמטר]

מעניין הדבר שבאו בפרשה זו פרכת כפרת
כפתר כרכב כרוב [שלשה הראשנים אותיות
דומות ממש—ושניים האחרונים כרב. גם ידוע
שבית ופא מתחלפים כרב=כרפ=כפר]

יש לעיין למה הביאו שמן למאור ולא הביאו
סולת ללחם הפנים. ויש לומר שאין הסולת
מתקיים לזמן מרובה, רק צריך לטחון ולנפות
בכל שבוע ושבוע מחדש [וזה היה מעבודות של
האשה עיין כתובות] ואין להקשות שיביאו
חטים, שהרי כתוב ולקחת סלת ואפית אותה
[מנחות עו שכן יש לעשות לכתחלה] אבל שמן
אפשר להביא לזמן מרובה כי מתקיים בכדים
ובחביות

הרב שלום יוסף הלוי שאלני אם יש איזה קשר
בין ועשית סירותיו לדשנו ל דשנת בשמן
ראשי. ונראה שעיקר הדשן נעשית מחלבים
הדשנים "שמינים" והרי אמרו במנחות שמותר
לשחוט בשבת שמינה ומשמע שם שקרבן
כחוש פסול מדינא—גם הרי קרבן הבל נתרצה